



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 42416

201d, 7/00
Kl. 76 d, 20/02

Biuro Projektów Przemysłu Włókien Sztucznych *)

Łódź, Polska

Sposób oddzielania nierozciągniętego początkowego odcinka przędzy od przędzy rozciągniętej z włókna sztucznego oraz urządzenie do stosowania tego sposobu

Patent trwa od dnia 14 maja 1958 r.

Wynalazek dotyczy sposobu oddzielania nierozciągniętego początkowego odcinka przędzy od przędzy rozciągniętej z włókna sztucznego wytwarzanego z włókna syntetycznego oraz urządzenia do stosowania tego sposobu.

W początkowej fazie nawijania początków przędzy z włókna syntetycznego, w okresie jego plastyczności, zwykle początki tej przędzy są nawijane na szpulkę w stanie nierozciągniętym, aż do czasu nawinięcia przędzy na obydwie wałki rozciągające.

Odcinki nierozciągniętych początków przędzy wynoszą od 30 do 40 m długości. Nierozciągnięte początki przędzy, przy wytwarzaniu z niej różnego rodzaju wyrobów, wskutek swej zmiennej grubości i elastyczności w stosunku do pozostałej przędzy rozciągniętej, powodują na wy-

robach gotowych wady widoczne gołym okiem oraz wyczuwalne swą nierównością w chwycie tkaniny, co oczywiście obniża gatunek gotowego wyrobu.

Przewodnią myślą wynalazku jest oddzielanie nierozciągniętych odcinków przędzy od pozostałej przędzy rozciągniętej, przez odrębne jej nawijanie.

Sposób według wynalazku polega na tym, że początkowy odcinek przędzy nierozciągniętej nawija się na oddzielną szpulkę, a dopiero po założeniu przędzy na obydwie wałki rozciągowe, nawija się ją na inną szpulkę odbierającą wyłącznie rozciągniętą przędzę.

Jest rzeczą naturalną, że odcinki przędzy nierozciągniętej są wytwarzane nie tylko przy początku pracy, lecz również i po każdym zrywle przędzy, wskutek czego odcinków nierozciągniętej przędzy zbiera się dość poważna ilość

Do stosowania sposobu według wynalazku służy urządzenie przedstawione tytułem przy-

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są inż. Henryk Welter i inż. Jerzy Kapecki.

kładu i schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku z przodu, fig. 2 — szczegół zatrasku umocowanego na ławie wrzecionowej do podnoszenia obrączki przewodniczej, a fig. 3 — rzut z góry na ławę obrączkową.

Urządzenie poza znaną cewką cylindryczną 1 z przędzą nawiniętą oraz dwóch wałków rozciągowych 2 i 3, ławy obrączkowej 4 oraz ławy wrzecionowej 5 ze szpulką stożkową 6, posiada również szpulkę dodatkową 7, umocowaną na górze szpulki stożkowej 6 odejmownie i sprężynującą. Urządzenie poza tym posiada ruchomą obrączkę przewodniczą 8, zamocowaną w ruchomej oprawie 9, osadzonej na dwóch prętach przewodniczych 10a i 10b. Oprawa 9 obrączki 8 i przewodniki prętowe zamocowane są w ławie obrączkowej 4. Pręt 10b jest krótszy od pręta 10a, przy czym ten ostatni posiada na dole końcówkę 11 z pierścieniowym wyżłobieniem 12, w które zaskakują czopy 13 zapadek sprężynujących 14, umocowanych w tulei 15, osadzonej w ławie wrzecionowej 5.

Ruchoma oprawa 9 posiada przymocowaną do niego rękojeść 16, umożliwiającą ręczne podnoszenie obrączki przewodniczej 8 do wysokości szpulki dodatkowej 7, w czasie nawijania na nią przędzy nierozciągniętej, przy czym w tym położeniu czopy 13 zapadek 14 wchodzą w wyżłobienie 12 końcówki 11 i utrzymują obrączkę bez potrzeby podtrzymywania pręta przewodniczego 10a.

Po założeniu przędzy na obydwa wałki rozciągające 2 i 3 opuszcza się obrączkę przewodni-

czą 8 za pomocą rękojeści 16, przy czym przędza wtedy jest nawijana na szpulkę stożkową 6.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób oddzielania nierozciągniętego początkowego odcinka przędzy od przędzy rozciągniętej z włókna sztucznego, znamienne tym, że początkowy odcinek przędzy nierozciągniętej nawija się na szpulkę dodatkową, a dopiero po założeniu przędzy na obydwa wałki rozciągające, nawija się ją na szpulkę odbierającą przędzę wyłącznie rozciągniętą.
2. Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada szpulkę dodatkową (7), umocowaną na górze szpulki stożkowej (6), odejmownie i sprężynującą oraz ruchomą obrączkę przewodniczą (8) przymocowaną do ruchomej oprawy (9) osadzonej na dwóch prętach przewodniczych (10a i 10b), z których dłuższy pręt przewodniczy (10a) na dole posiada końcówkę (11) z wyżłobieniem (12), w które wchodzi czopy (13) zapadek sprężynujących (14), podtrzymujące obrączkę przewodniczą (8) w stanie podniesionym.
3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tym, że ruchoma oprawa (9) posiada przymocowaną do niej rękojeść (16) do ręcznego podnoszenia obrączki przewodniczej (8).

Biurowo Projektów Przemysłu
Włókien Sztucznych

Zastępca mgr. inż. Aleksander Samujło
rzecznik patentowy

